

ע"פ 838/21 - עבד אל האדי סלימאן, מוסטפאסלימאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 838/21

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המערערים: 1. עבד אל האדי סלימאן
2. מוסטפאסלימאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת (השופט ח' סבאג) בת"פ 52123-07-18 מיום
26.1.2021

תאריך הישיבה: כ"ז בשבט התשפ"א (9.2.2021)

בשם המערערים: עו"ד תמי אולמן

בשם המשיבה: עו"ד יוסף קנפו

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים אשר הושת על המערער 1 (להלן: המערער) על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ח' סבאג) במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו ביום 26.1.2021, בת"פ 52123-07-18, וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש יחד עם המערער 2 בבית משפט זה (להלן יחדיו: המערערים).

2. ביום 18.11.2019 המערער הורשע, על פי הודאתו - במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית - בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. מכתב האישום עולה כי המערער ואחרים תקפו ביום 6.7.2018 את מוחמד חליל (להלן: המתלונן) על רקע חשדם כי הלה הפיץ תמונות אינטימיות של אחותם של המערערים, וגרמו לו לחבלות חמורות, שהצריכו אשפוז וטיפול בבית חולים למשך שמונה ימים במהלכם עבר ניתוח בהרדמה מלאה לקיבוע השברים שנגרמו לו.

ביום 26.1.2021 ניתן גזר דינו של המערער במסגרתו הוטל עליו עונש מאסר של 20 חודשים לריצוי בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך של 15,000 ₪. בית המשפט נעתר חלקית לבקשת המערער, ועיכב את מועד תחילת ביצוע עונש המאסר של המערער עד ליום 15.2.2021 לצורך התארגנות בלבד.

3. ביום 4.2.2021 הגישו המערערים ערעור על גזר דינו של בית משפט קמא, ולצדו בקשה לעיכוב ביצועו עד להכרעה בערעור, היא הבקשה לפני. בבקשה נטען כי סיכויי הערעור טובים, שכן שגה בית משפט קמא שעה שהחמיר בעונשם יתר על המידה ולא נתן משקל הולם למספר סוגיות אשר צריכות היו להכריע את הכף להקלה בעונשם, וכן לנסיבותיהם האישיות. בנוסף נטען כי שגה בית המשפט כאשר לא אימץ את המלצת שירות המבחן בעניינם להטיל עליהם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות בשילוב הטלת צו מבחן, על מנת שיוכלו להמשיך בטיפול, וכי ריצוי המאסר לאלתר עלול להביא לתוצאה שבה ההכרעה בערעור תינתן לאחר שכבר ריצו את מלוא עונש המאסר או את חלקו העיקרי.

4. המדינה הסכימה לעיכוב בעונשו של המערער 2, שנידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, אך מתנגדת לבקשת המערער. בתגובתה טענה כי הסיכויי שערעורו של המערער - המכוון כלפי גזר הדין בלבד - יתקבל, כך שעונשו יופחת עד כדי הימנעות מוחלטת ממאסר בפועל, הוא נמוך מאוד. עוד נטען כי בנסיבות המקרה אין מקום לחרוג מן הכלל שעניינו ריצוי מיידי של העונש, שכן בקשת המערער נעדרת כל טענה שיש בכוחה להצדיק את עיכוב ביצוע העונש, וזאת אף בשים לב לתקופת המאסר שנגזרה עליו.

5. בדיון שלפני טענה באת כוח המערער כי הוא נעדר עבר פלילי; כי מדובר באירוע משנת 2018 ומאז לא נפתחו נגדו תיקים נוספים; כי הוא ממשיך בהליך הטיפול ושירות המבחן המליץ על עונש מאסר בעבודות שירות. מנגד טען בא כוח המדינה כי בהתחשב בכך שהערעור מכוון כלפי גזר הדין בלבד, ובהתחשב בנסיבות, הסיכויי כי עונשו של המערער יופחת עד כדי הימנעות מוחלטת ממאסר בפועל, הוא נמוך מאוד. כן נטען כי אמנם המערער נרתם לטיפול אך אין מדובר עדיין בשיקום העשוי להצדיק סטייה מהמתחם עד כדי ויתור על ריצוי מאסר בפועל. לצד זאת ביקשה המדינה כי שמיעת הערעור תיקבע למועד קרוב.

1. לאחר עיון לא מצאתי עילה המצדיקה עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער.

2. כידוע, נקודת המוצא לענין עיכוב ביצוע עונש היא, כי משגזר בית המשפט את דינו של מורשע בדיון, יש לבצע את העונש לאלתר, ואין בעצם הגשת ערעור כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש. גישה זו נובעת ממספר שיקולים: למורשע בדיון לא עומדת עוד חזקת החפות; האינטרס הציבורי בהרחקת גורמים המסכנים את הציבור; הצורך בחיזוק אמון הציבור בהליך המשפטי ובאכיפתו היעילה של הדין הפלילי; וכן הרתעת עבריינים פוטנציאליים.

לפיכך, עיכוב ביצוע עונש מאסר - ובמיוחד כאשר אין מדובר בערעור על עצם ההרשעה, וכאשר מדובר במאסר לתקופה לא קצרה - יעשה במשורה, בהתקיים עילה מיוחדת ולאחר שקילת מכלול השיקולים הרלוונטיים. הנטל לשכנע את בית המשפט כי בנסיבות המקרה נסוג האינטרס הציבורי שבביצוע ללא דיחוי של מאסר בפני האינטרס של המורשע בדיון, מוטל על מבקש עיכוב הביצוע.

3. יישום האמור לעיל לענייננו, מוביל למסקנה כי אין הצדקה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער.

המערער הורשע, לפי הודאתו, בביצוע עבירות אלימות חמורות בגין נידון לתקופת מאסר לא קצרה (20 חודשים), וערעורו מכווון אך כלפי העונש שהושת עליו. אף מבלי צורך לנקוט עמדה באשר לסיכויי הערעור, ברי כי בנסיבות אלה החשש שדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע העונש תרוקן מתוכן את הערעור הוא רחוק.

לצד זאת, אני מורה כי ערעורם של המערערים יישמע במועד קרוב, בהתאם לאילוצי יומן בית המשפט, ולפני מועד פגרת בתי המשפט.

4. בכפוף לאמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז בשבט התשפ"א (9.2.2021).

ש ו פ ט
